

Intraaortální balonková kontrapulzace (IABK) se v dnešní době řadí mezi standardní invazivní metody dočasné mechanické podpory selhávajícího srdce. Má svoje nezastupitelné místo v intervenční léčbě akutního srdečního selhání, infarktu myokardu a kardiogenního šoku. Cílem práce bylo zhodnotit využití IABK na kardiologické jednotce intenzivní péče, charakteristiku a klinický výsledek léčeného souboru nemocných. IABK byla za období 3. 1. 2005 – 5. 7. 2008 použita u 56 pacientů. Nejčastější indikací k zahájení byl kardiogenní šok u infarktu myokardu (u STEMI i non-STEMI). V době zahájení IABK bylo 91 % pacientů na katecholaminové podpoře. Všichni pacienti byli koronarografováni. 75 % pacientů bylo na umělé plicní ventilaci, 30,4 % bylo monitorováno Swan-Ganzovým katétrem. Komplikace léčby jsme zaznamenali u 10 pacientů. Průměrná doba zavedení byla 46 hodin. JIP mortalita byla 30,4 %, nemocniční mortalita 42,9 %. Na naší klinice se IABK stala součástí komplexní péče především u pacientů s těžkými formami kardiogenního šoku při infarktu myokardu. Nemocniční mortalita v našem souboru je srovnatelná s literárními údaji.